

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/336/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915201643
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6915201643.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Ivce Hanuskovej, v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a. s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, proti žalovaným: 1/ T. O. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XX, P. A., štátny občan SR, 2/ M.. P. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XX, P. A., štátny občan SR, obaja žalovaní zastúpení Advokátskou kanceláriou GEREG & MESSINGEROVÁ, s. r. o., Horná Strieborná 4, Banská Bystrica, o zaplatenie sumy 131 888,49 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 1Cb/18/2015-191 zo dňa 10. 04. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 1Cb/18/2015-191 zo dňa 10. 04. 2017 v napadnutej časti, v ktorej súd žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 85 942,94 € s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 85 942,94 € od 22. 04. 2015 do zaplatenia a v závislom výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

III. V ostatnej časti zostáva rozhodnutie nedotknuté.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 85 942,94 € s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 85 942,94 € od 22. 04. 2015 do zaplatenia (prvý výrok).

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok).

Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,32 % (tretí výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal na žalovaných 1) a 2) spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 131.888,49 € spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 23. 2. 2015 do zaplatenia. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že žalovaní 1) a 2) sú bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti - stavieb zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. I.. V nehnuteľnostiach žalovaných na B. ulici XXX, I. (v priestoroch nemocnice) dochádzalo v období od 8. 5. 2012 do 24. 6. 2013 k odberu zemného plynu bez platne uzavretej zmluvy o jeho dodávke. Zamestnanci žalobcu uskutočnili dňa 3. 12. 2012 a 26. 6. 2013 kontroly. Za obdobie od 8. 5. 2012 do 24. 6. 2013 bolo z distribučnej siete žalobcu odobratých 243.436 m³ zemného plynu, ktorého hodnota predstavuje sumu spolu 131.628,04 €. V dôsledku neoprávneného odberu plynu vznikli žalobcovi aj náklady v celkovej výške 260,45 €, ktoré by inak nevznikli. Nakoľko žalobca nemal vedomosť o osobe, ktorá by bola za konanie, v dôsledku ktorého došlo k odberu plynu bez zmluvy o jeho dodávke právoplatne odsúdená, nárok na náhradu škody

si uplatňoval proti vlastníkom nehnuteľností, v ktorých k neoprávnenému odberu plynu dochádzalo. V tomto smere poukazoval na závery zaujaté Krajským súdom v Banskej Bystrici v jeho rozhodnutiach sp. zn. 41Cob/258/2011 a 41Cob/122/2013, podľa ktorých za neoprávnený odber plynu bez uzavretej zmluvy o odbere plynu primárne zodpovedá vlastníci nehnuteľnosti, ktorej sa neoprávnený odber týka.

3. Žalovaní žiadali návrh zamietnuť z dôvodu absencie ich pasívnej vecnej legitímácie. Za nositeľa pasívnej hmotnoprávnej legitímácie považovali neziskovú organizáciu Nemocnica I.. V trestnom konaní bol likvidátor Nemocnice I. n. o. Q. Q. už v minulosti odsúdený za umožnenie neoprávneného odberu plynu, žiadali preskúmať aj prípadnú existenciu prekážky začatého konania, keďže žalobca si ako poškodený uplatňuje nárok na náhradu škody aj v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 3T/10/2016. Žiadali prihliadnuť aj na to, že žalobca si škodu zavinil sám, keďže o neoprávnenom odbere upovedomil žalovaných len po ukončení neoprávneného odberu.

4. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie, nárok posúdil podľa § 82 ods. 1 písm. a), odseku 2, 3 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. 9. 2012, § 1 ods. 1, 2, 12, 14 vyhlášky Ministerstva hospodárstva č. 449/2012 Z. z., § 441 Občianskeho zákonníka.

5. Okresný súd uviedol, že povinní sa domáhali zastavenia konania z dôvodu existencie prekážky prebiehajúceho konania (litispencie) poukazujúc na skutočnosť, že žalobca si nároky zahrnuté v žalobe súčasne uplatňuje aj v rámci trestného konania vedeného proti XXX Q.. S týmto ich názorom sa okresný súd nestotožnil, nakoľko prekážka začatého konania je daná len v tom prípade, ak sa súbežné konania vedú medzi tými istými účastníkmi ohľadne toho istého nároku. Prekážka začatého konania nie je daná ani v súbehu s konaním vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/10/2016. Predmetné trestné konanie je vedené na základe obžaloby podanej na T. O. M. na tom skutkovom základe, že "od 4. 12. 2012 do 26. 6. 2013 v I. v Nemocnici, n. o. ako riadiaci pracovník rozhodujúci o všetkých otázkach prevádzky Nemocnice, n. o. I. o použití finančných prostriedkov a jej vlastníci napriek opakovaným výzvam zo strany SPP distribúcia a.s. Bratislava nezabezpečil uzavretie zmluvy o dodávke zemného plynu s niektorým z dodávateľov, i napriek tomu, že vykurovanie objektu bolo zabezpečované zemným plynom, v dôsledku čoho došlo k neoprávnenému odberu 163 120 m³ zemného plynu, čím spôsobil spoločnosti SPP distribúcia a.s. Bratislava škodu. Predmetné trestné konanie neskončilo meritórnym rozhodnutím. Poškodený si po vznesení obvinenia po prvýkrát uplatnil v adhéznom konaní nárok na náhradu škody voči T. M. dňa XX. 9. 2015. Keďže žaloba v civilnom sporovom konaní bola podaná dňa 23. 2. 2015, niet prekážky pre rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu v konaní sp. zn. 1Cb/18/2015, ktoré sa začalo skôr.

6. Ustanovenie zákona o energetike zaručuje mimo iných subjektov aj prevádzkovateľovi prepravnej siete nárok na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Z pohľadu prejednávanej veci bolo určujúce, či žalovaným 1) a 2) svedčí pasívna legitímácia v zmysle hmotného práva. Súd prvej inštancie pri posúdení pasívnej vecnej legitímácie žalovaných vychádzal zo záväzného právneho názoru súdu druhej inštancie, ktorý skorší rozsudok súd prvej inštancie o zamietnutí žaloby v celom rozsahu zrušil uznesením zo dňa 28. 12. 2016, č. k. 13Co/971/2015-138. Súd prvej inštancie v tomto smere skúmal, či žalobca splnil svoju povinnosť tvrdenia a uniesol dôkazné bremeno v otázke, že došlo k neoprávnenému odberu plynu formou odberu bez uzavretej zmluvy do nehnuteľnosti patriacej do vlastníctva žalovaných a či uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že neoprávneným odberom plynu mu vznikla škoda vo výške žalovaného nároku. Žalobca uplatnil nárok voči žalovaným ako vlastníkom nehnuteľnosti, keďže do predmetnej nehnuteľnosti bol dodávaný plyn za účelom prevažne vykurovania nehnuteľnosti a teda benefit získaný dodávkou plynu sa prejavoval na majetku vo vlastníctve žalovaných. Bolo potom na žalovaných, aby preukázali, že tento benefit nevznikol na ich strane a to napr. tým, že by preukázali, že predmetné priestory na základe nájomných zmlúv (resp. iného) využívali iné subjekty a tieto boli povinné uhrádzať okrem nájmu aj úhrady za plnenia poskytované s užívaním nehnuteľnosti, (t. j. vrátane dodávky plynu). Súd prvej inštancie v ďalšom skúmal aj eventuálne spoluzavinenie žalobcu na vzniku spôsobenej škody.

7. Žalovaní ako vlastníci nehnuteľnosti, ktorej sa neoprávnený odber týkal, mali z odberu plynu bez uzavretej zmluvy benefit v podobe vykurovania ich nehnuteľnosti. Žalovaní na výzvu okresného súdu, aby doplnili svoje skutkové tvrdenia a predložili dôkazy na podporu svojich tvrdení, poukázali na nájomnú zmluvu č. 101/2010 datovanú dňa 12. 4. 2010, ktorá mala byť uzavretá medzi žalovanými a Nemocnicou I. n. o., B. XXX, I., IČO: 45 732 701. Z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že žalovaní 1) a

2 mali poskytnúť Nemocnici I. n. o. ako nájomcovi nebytové priestory v nehnuteľnostiach žalovaných vedených na liste vlastníctva číslo XXXX (bez označenia katastrálneho územia) na parcelách číslo XXX, XXX, XXX/X, XXXX/X - XX o celkovej výmere 9099 metrov (zrejme štvorcových). Nájomca mal prenajaté nebytové priestory užívať na účely "poskytovania všeobecnej ambulantnej starostlivosti, špecializovanej ambulantnej starostlivosti, ústavnej zdravotnej starostlivosti, jednotľovej zdravotnej starostlivosti a SValZ,DOS a stacionárov v špecializačných v odboroch". Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a mala nadobudnúť platnosť a účinnosť dňom podpisu oprávnených osôb zmluvných strán a to dňom 1. 5. 2010. Zmluvné strany sa dohodli, že za užívanie predmetu nájmu uhradí nájomca prenajímateľovi celkové ročné nájomné vo výške 77 255,53 €. V dohodnutom nájomnom nebol zahrnutý poplatok za odber elektrickej energie, plynu, vody, odvoz odpadu a teplo. Tieto mali byť riešené samostatnými odberateľskými zmluvami s dodávateľmi týchto služieb. Zmluva v tejto súvislosti neurčovala, či takúto zmluvu uzavrie prenajímateľ alebo nájomca. Účinnosť samostatných odberateľských zmlúv s dodávateľmi týchto služieb bola viazaná na účinnosť nájomnej zmluvy. Nájomnú zmluvu v mene prenajímateľov mal podpísať žalovaný 1) Ing. O. M.. Žalovaný 1) pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 27. 3. 2017 uviedol, že túto zmluvu vlastnoručne nepodpísal, podpis umiestnený pri jeho mene nie je jeho podpisom. Ak aj v predmetnej zmluve boli vymedzené podmienky platenia nájomného, nájomné mu nikdy nebolo vyplatené a so svojimi nárokmi bol odkázaný na prebiehajúce konanie o likvidácii Nemocnica I., n. o. Na základe výpovede žalovaného 1) súd predloženú nájomnú zmluvu číslo 101/2010 nepovažoval za platne uzavretý právny úkon s ohľadom na § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže zmluva nebola podpísaná konajúcou osobou. Z výpovede žalovaného 1) ako svedka v trestnom konaní sp. zn. ČVS:ORP-379/OEK-RS-2013 zo dňa 12. 3. 2014 bolo ďalej zistené, že zmluva č. 101/2010 bola vyhotovená len "pro forma" pre potreby vyššieho územného celku na vydanie povolenia na prevádzku nemocnice. Z výpovede žalovaného 1) takto vyplýva, že nebol daný úmysel zmluvných strán považovať uzavretú nájomnú zmluvu za záväznú, preto by bolo potrebné uzavretý právny úkon považovať za neplatný aj vzhľadom na absenciu skutočnej vôle uzavrieť nájomnú zmluvu s dojednaným obsahom (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na záver o neplatnosti nájomnej zmluvy treba zároveň konštatovať, že žalovaní neunesli dôkazné bremeno, že škodu spôsobenú žalobcovi nespôsobili oni, ale iný subjekt, ktorý by oprávnene užíval nehnuteľnosti žalovaných s povinnosťou uhrádzať platby za odber zemného plynu. V konaní neboli preukázané ani iné (žalovanými netvrdené) skutočnosti, v dôsledku ktorých by za osobu zodpovednú za škodu spôsobenú neoprávneným odberom bolo potrebné považovať tretiu osobu. Nájomná zmluva č. 101/2011 zo dňa 25. 11. 2011 (č. l. 36) spisu, ktorá mala byť dňa 25. 11. 2011 uzavretá medzi žalovanými ako prenajímateľmi a spoločnosťou GEMERCLINIC, n. o. ako nájomcom ohľadne tých istých nehnuteľností, je taktiež neplatným právnym úkonom pre absenciu skutočnej vôle zmluvných strán uzavrieť zmluvu. Žalovaný 1) na pojednávaní dňa 29. 6. 2015 vypovedal tak, že o uzavretí tejto zmluvy nemá vedomosť. V trestnom konaní sa o tejto zmluve vyjadril tak, že na túto zmluvu sa nepamätá, išlo len o "pro forma" vyrobenú zmluvu pre potreby vyššieho územného celku, z ktorej nikdy neobdržal žiadne nájomné.

8. Žalobca v snahe zistiť subjekt zodpovedný za neoprávnený odber plynu sa s dopytom obrátil aj na Štátnu energetickú inšpekciu, krajský inšpektorát Banská Bystrica, ktorý vo svojej odpovedi zo dňa 15. 4. 2013 uviedol, že po jeho kontrole bolo zistené, že GEMERCLINIC n. o, Ul. Jesenského 102, Hnúšťa nevlastní a ani nemá v prenájme zariadenie, ktoré by pre svoju prevádzku potrebovalo zemný plyn, teda nedošlo GEMERCLINIC, n. o. k neoprávnenému odberu plynu.

9. Pokiaľ žalovaní v konaní namietali, že relatívne dlhé obdobie trvania neoprávneného odberu odôvodňuje záver o tom, že dodávateľ plynu a žalobca konkludentne akceptovali pokračovanie v pôvodnom zmluvnom vzťahu, resp. že došlo k uzavretiu bližšie neurčených dohôd v tomto smere, tieto domnienky neboli podložené žiadnym dôkazom, preto okresný súd nepovažoval za preukázané, že odber plynu sa uskutočnil na základe (čo i len konkludentne) uzavretej zmluve o dodávke plynu.

10. V zmysle uvedeného okresný súd mal za to, že žalovaní neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že benefit získaný neoprávneným odberom plynu nevznikol na ich strane, ale na strane tretej osoby, ktorá nehnuteľnosť využívala na základe platného právneho vzťahu a ktorá mala povinnosť popri nájomnom uhrádzať okrem iných služieb aj úhrady za dodávku zemného plynu. Za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu takto zodpovedajú žalovaní 1) a 2) ako vlastníci nehnuteľnosti, ktorej sa neoprávnený odber plynu týkal. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že v období neoprávneného odberu v nehnuteľnosti žalovaných vykonávalo činnosť zdravotnícke zariadenie, keďže nebolo preukázané, že tejto tretej osobe v rozhodnom období vznikla povinnosť uhrádzať cenu odoberaného plynu.

11. Neoprávnený odber plynu počas obdobia od 8. 5. 2012 do 26. 6. 2013 zhodnotil okresný súd ako trvajúce protiprávne konanie (civilný delikt), ktoré trvalo až do ukončenia neoprávneného odberu. V tomto zmysle ide o jedinú škodovú udalosť, ktorej dôsledky právne posúdil podľa právnej úpravy účinnej k 26. 6. 2013. Z hľadiska podmienok vzniku nároku na náhradu škody je bez významu, že neoprávnený odber sa vnútorne dá rozčleniť na dve obdobia: od 8. 5. 2012 do 3. 12. 2012, kedy bol žalobcom zistený neoprávnený odber a následne od 4. 12. 2012 do 26. 6. 2013, v ktorom neoprávnený odber pokračoval. Takéto rozčlenenie má význam jedine z pohľadu skúmania spoluzavinenia poškodeného na vzniku (náraste) spôsobenej škody.

12. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody okresný súd posúdil podľa právneho stavu k 26. 6. 2013, keďže ide o trvajúci civilný delikt, ktorý bol ukončený v tento deň. Výška škody sa nedá určiť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, preto sa určí postupom podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z. v znení účinnom od 1. 1. 2013. V konaní nebolo sporné, že v období od 8. 5. 2012 do 3. 12. 2012 došlo k odberu plynu v objeme 80316 m³. Škoda spôsobená v tomto období je určená súčinom energetickej hodnoty zemného plynu (857694,56 kWh pri koeficiente 10,679 kWh/m³) a jedenapolnásobku referenčnej ceny plynu 0,0396 €/kWh (podľa § 61 vyhlášky č. 24/2013 Z. z. účinnej od 1. 2. 2013), t. j. v sume 33 964,70 €. Výška škody v podobe nákladov na prerušenie distribúcie plynu, montáž a demontáž meradla a nákladov na dopravu predstavuje sumu 186,92 € (§ 1 ods. 14 vyhlášky). Celková škoda spôsobená neoprávneným odberom plynu za obdobie od 8. 5. 2012 do 3. 12. 2012 činí sumu 34 151,62 €. Spôsob výpočtu náhrady škody za obdobie od 4. 12. 2012 do 26. 6. 2013 ustálil okresný súd postupom podľa § 1 ods. 12 a 14 vyhlášky č. 449/2012 Z. z.. Škoda za obdobie od 4. 12. 2012 do 26. 6. 2013 vznikla v sume 69 055,09 €.

13. Pri skúmaní miery spoluzavinenia žalobcu okresný súd osobitne posudzoval okolnosti spojené so zistením neoprávneného odberu plynu v jednotlivých obdobiach. Čo sa týka obdobia od 8. 5. 2012 do 3. 12. 2012, v tomto období žalobcovi nemožno pripísať žiadne spoluzavinenie. Žalobca nemal dôvod predpokladať, že v objekte žalovaných bude odoberaný zemný plyn. Na druhej strane žalobca po zistení neoprávneného odberu zemného plynu neurobil opatrenia na znemožnenie odberu a dňa 3. 12. 2012 dokonca namontoval meradlo plynu, a to z dôvodu, že v objekte bolo prevádzkované zdravotnícke zariadenie. Svoj postup v konaní odôvodnil tým, že prerušením dodávky plynu by došlo k ohrozeniu života a zdravia pacientov nemocnice v danom objekte, pričom tento záujem prevyšuje záujem na ochrane majetkových práv žalobcu. Namontovaním meradla súčasne sledoval cieľ čo najobjektívnejšie zistiť množstvo neoprávneného odberu plynu. Jeho argumenty okresný súd vyhodnotil ako racionálne. Vzhľadom na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia v nehnuteľnosti s osobitným ohľadom na skutočnosť, že išlo o zimné obdobie, nebolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, aby znemožnil odber plynu v ďalšom období. Na druhej strane prihliadol na to, že od zistenia neoprávneného odberu žalobca vykonal opätovnú kontrolu len po vyše šiestich mesiacoch, dňa 26. 6. 2013, t. j. dlhšiu dobu po ukončení vykurovacieho obdobia. V konaní žalobca netvrdil vykonanie iných opatrení, ktoré mohli smerovať k ukončeniu protiprávneho vzťahu, napríklad upozornenie žalovaných ako vlastníkov nehnuteľnosti. Žalovaní 1) a 2) boli po prvýkrát relevantným spôsobom upovedomení o neoprávnenom odbere dorúčením faktúry na náhradu škody po ukončení doby neoprávneného odberu. Okresný súd za dôkaz o tom, že žalovaní 1) a 2) vedeli o neoprávnenom odbere, nepovažoval samotnú skutočnosť, že v osobe žalovaného 1) ide o člena správnej rady Nemocnice XX, n. o., a že žalovaná 2), podľa tvrdení žalobcu mala byť zakladateľkou neziskovej organizácie GEMERCLINIC, n. o.

14. V skutočnosti, že žalobca bez akýchkoľvek opatrení adresovaných žalovaným 1) a 2) umožnil pokračovanie neoprávneného odberu až do 26. 6. 2013 okresný súd videl spoluzavinenie poškodeného, v dôsledku ktorého náhradu škody za obdobie od 4. 12. 2012 do 26. 6. 2013 primerane znížil. V tejto súvislosti okresný súd zároveň prihliadol na to, že žalobca nechcel ohroziť život a zdravie pacientov prerušením dodávky plynu vo vykurovacom období, ako aj na skutočnosť, že žalovaní 1) a 2) účelovým vystavením nájomných zmlúv prispeli k vytvoreniu neprehľadného stavu, kedy žalobca mal podstatne sťaženú možnosť identifikovať subjekt, ktorý by mal byť zodpovedný za neoprávnený odber plynu. S prihliadnutím na charakter a význam spoluzavinenia žalobcu preto okresný súd nárok na náhradu škody za uvedené obdobie priznal po krátení o 25%, t. j. v sume 51 791,32 €.

15. Žalobu súd prvej inštancie vyhodnotil za dôvodnú v rozsahu sumy 85 942,94 € (34 151,62 € + 51 791,32 €). Keďže sa žalovaní dňom 22. 4. 2015 dostali do omeškania, súd ich zaviazal na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

16. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP vychádzajúc z miery úspechu strán v spore. Žalobcovi, ktorého úspech v spore prevažuje, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu, t. j. v rozsahu 30,32 % (65,16 - 34,84).

17. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v súlade s § 355 CSP, v lehote podľa § 362 CSP podali odvolanie žalovaní, navrhli rozhodnutie zmeniť tak, že súd návrh zamietne a prizná im náhradu trov konania. Uviedli, že súd vykonal dokazovanie výpisom z listu vlastníctva č. XXXX, k. ú. I., avšak predmetná nehnuteľnosť, kde sa nachádza odberné miesto plynu je na parcele č. XXXX/X, ktorá nie je vo vlastníctve žalovaných, táto sa nachádza na LV č. XXXX. Nehnuteľnosť v roku 2011 nadobudla Katolícka charita Rožňava, ktorá túto nehnuteľnosť ďalej previedla na Diecéznu Charitu Rožňava a je vedená spolu so zastavanou plochou a nádvoriami k budove súp. č. XXX na LV č. XXXX, k. ú. I. a nie je vedená, ako už bolo uvedené na LV č. XXXX. Zápisom vlastníctva nehnuteľnosti na Katolícku charitu v roku 2011 nemôžu žalovaní niesť objektívnu zodpovednosť za obdobie neoprávneného odberu uvedené v žalobe od 08. 05. 2012 do 24. 06. 2013, pretože neboli vlastníckmi nehnuteľnosti, v ktorej k neoprávnenému odberu zemného plynu dochádzalo. Žalobca mohol toto zistiť nahliadnutím do výpisu z katastra. K titulu nadobudnutia sa žalovaní nevedia vyjadriť. Avšak jediným objektom, kde sa poskytovala zdravotná starostlivosť bol objekt vedený na LV č. XXXX, k. ú. I., na parc. č. XXXX/X, a to súp. č. XXX. Na ich strane benefit získaný neoprávneným odberom plynu nevznikol, za škodu nezodpovedajú, pretože neboli v rozhodnom čase vlastníckmi nehnuteľnosti.

18. Odvolatelia k bodu 6. odôvodnenia rozhodnutia uviedli, že pokiaľ ide o zápis z 03. 12. 2012 za žalovaného 1/ nikdy nebola splnomocnená ku konaniu pracovníčka Petroková, táto bola vypočítaná v konaní Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/10/2016 a vypovedala, že podpísala montážny list zo dňa 03. 12. 2012 o zapožičaní plynomeru, vôbec si nepamätá na celú skutočnosť, najmä pokiaľ odpovedá, či informovala T. M., nemala žiadnu vedomosť o tom, či SPP vypovedala nejakú zmluvu, uviedla, že v tom čase nebolo potrebné plyn odberať, lebo boli nakúpené elektrické konvektory. K bodu 7. odôvodnenia rozsudku odvolatelia uviedli, že ako odberateľ bol považovaný a uvedený Nemocnica I., n. o. - GEMERCLINIC, n. o., ide o dva samostatné subjekty. Žalovaný 1/ nebol nikdy štatutárom týchto subjektov. Žalovaní sa necítia byť pasívne legitimovaní, preto sa nevyjadrujú v odvolaní k bodom ohľadne výpočtu výšky škody. Žalovaní neboli štatutármi neziskových subjektov, ale neboli ani vlastníckmi predmetného objektu, kde je odberné miesto v kritickom čase, nepoberali žiadny benefit, ktorý by mali získať dodávkou plynu, predmetné objekty užívali iné subjekty, teda nie sú pasívne legitimovaní. K bodu 20 odôvodnenia uviedli, že ak súd tvrdí, že v zmluvách o nájmoch nebol zahrnutý poplatok za odber elektrickej energie, plynu, vody, odvoz odpadu a teplo, nutne toto musel uhrádzať nájomca. Žalovaný 1/ trvá na tom, že mu nikdy nebol uhradený žiadny poplatok - nájomné a doposiaľ sa tak nestalo. K bodu 22. odôvodnenia uviedli, že aj samotná Štátna energetická inšpekcia vo vyjadrení zo dňa 15. 04. 2013 uviedla, že GEMERCLINIC, n. o., nespôsobil neoprávnený odber plynu. K odvolaniu priložili aj LV č. XXXX, XXXX z 15.05.2011, kópiu katastrálnej mapy na parcelu č. XXXX/X.

19. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že skutočnosť, že žalovaní sú vlastníckmi nehnuteľnosťmi, v ktorých dochádzalo k odberu zemného plynu bez platne uzatvorenej zmluvy o jeho dodávke nebola v konaní na súde prvej inštancie sporná. Predmetné nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX, vedenom pre k. ú. I., pričom z druhu stavby uvedeného na LV vyplýva, že ide o budovy zdravotníckeho a sociálneho zariadenia (napr. stavby so súpisným číslom XXX, XXX, XXX - XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX). Navrhli rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

20. Odvolatelia vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedli, že namietajú pasívnu legitimáciu, súd v priebehu celého konania prihliada na námietku pasívnej legitimácie, ktorú týmto vznášajú. V kritickom období jednak neboli štatutárnymi neziskových subjektov a neboli ani vlastníckmi objektu, kde je odberné miesto. Minimálne od roku 2011 už žalovaní neboli vlastníckmi predmetnej nehnuteľnosti spolu s pozemkom, preto nemôžu byť pasívne legitimovaní. Právny zástupca žalovaných sa za túto námietku v tomto štádiu konania ospravedlňuje, avšak stala sa mu známou až po tom, ako túto informáciu získal od žalovaných. Treba však uviesť, že v samotnej žalobe absentuje vo výpise z LV č. R. predmetná nehnuteľnosť, preto celá príloha pôsobí pre argumentáciu žaloby nepresne a zmätočne.

21. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne.

22. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

24. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia. V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil správne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

26. Odvolanie žalovaných nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia.

27. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd, vzhľadom na odvolacie dôvody udáva, že súd prvej inštancie v súlade s § 215 CSP rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, skutkový stav subsumoval pod správnu normu hmotného práva, ktorú správne interpretoval.

28. Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody uplatnený podľa § 82 ods. 1/ pís. a) zák. č. 251/2012 Z. z. za neoprávnený odber plynu bez uzavretej zmluvy o pripojení. Žalobca sa domáhal náhrady škody v súlade s § 82 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z. z., podľa ktorého odberateľ plynu je povinný uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete skutočnú škodu. Žalobca uplatnil nárok voči žalovaným ako vlastníkom nehnuteľnosti, keďže do predmetnej nehnuteľnosti bol dodávaný plyn za účelom prevažne vykurovania nehnuteľnosti. V konaní bolo preukázané, že v tvrdenom období došlo k neoprávnenému odberu bez uzavretej zmluvy, že odber bol vykonaný pre nehnuteľnosť vlastnícky patriacu žalovaným (odber za účelom možnosti prevádzky nehnuteľnosti), že došlo k vzniku škody v príčinnej súvislosti s neoprávneným odberom a v akej výške škoda vznikla. Vzhľadom na záver o neplatnosti nájomných zmlúv treba zároveň konštatovať, že žalovaní neunesli dôkazné bremeno, že niekto iný bol odberateľom plynu, ktorý by užíval nehnuteľnosti žalovaných a bol by v postavení odberateľa, že by niekomu inému vznikla povinnosť uhrádzať platby za odber zemného plynu. V konaní neboli preukázané ani iné (žalovanými netvrdené) skutočnosti, v dôsledku ktorých by za osobu zodpovednú za škodu spôsobenú neoprávneným odberom bolo potrebné považovať tretiu osobu.

29. Žalovaní nie sú procesnými subjektami, ktorých by sa procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chcú v konaní úspešne brániť, musia tvrdiť, že aj keď došlo k odberu v ich nehnuteľnosti, neboli odberatelia, nedošlo k plneniu v prospech nich a uviesť ohľadne popretia tejto skutočnosti svoje tvrdenia ohľadne skutkového stavu a navrhnúť dôkazy. Odvolatelia uvádzali, že nehnuteľnosti užívali iné subjekty na základe nájomných zmlúv, aj vzhľadom na toto tvrdenie odvolací súd rozhodnutím zo dňa 28. 11. 2016 zrušil pôvodné rozhodnutie súdu prvej inštancie a uložil súdu prvej inštancie vysporiadať sa s tvrdeniami žalovaných, obsahom zmlúv na základe, ktorých bola predmetná nehnuteľnosť prenajatá, a to najmä, kto mal v súlade s nájomnou zmluvou uzatvorenou vlastníckmi s nájomcami uhrádzať plnenia poskytované s užívaním nehnuteľnosti, vrátane vykurovania nehnuteľnosti, keď z obsahu nájomnej zmluvy uzatvorenej vlastníckmi nehnuteľnosti s neziskovou organizáciou GEMERCLINIK, n. o., sa javilo, že prevádzkové náklady (dodávku služieb spojených s prenájmom nehnuteľností mali zabezpečiť vlastníci nehnuteľnosti a nájomca ich mal uhrádzať vlastníkom, čo nasvedčovalo tomu, že v prípade odberu by neoprávneným odberateľom boli vlastníci. Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania uzavrel, že žalovaní neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že benefit získaný neoprávneným odberom plynu nevznikol na ich strane, ale na strane tretej osoby, ktorá nehnuteľnosť využívala na

základe platného právneho vzťahu a ktorá mala povinnosť popri nájomnom uhrádzať okrem iných služieb aj úhrady za dodávku zemného plynu. Za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu takto zodpovedajú žalovaní 1) a 2) ako vlastníci nehnuteľnosti, ktorej sa neoprávnený odber plynu týkal. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že v období neoprávneného odberu v nehnuteľnosti žalovaných vykonávalo činnosť zdravotnícke zariadenie, keďže nebolo preukázané, že táto tretia osoba v rozhodnom období bola odberateľom plynu (oprávneným/neoprávneným) a vznikla jej povinnosť uhradiť dodaný plyn. Nebol zistený v konaní iný subjekt, ktorý by odoberal plyn, resp. v jeho prospech by bol plyn dodávaný. Pričom práve u vlastníka sa predpokladá, že vie najlepšie komu a za akých podmienok umožnil/neumožnil užívať svoje vlastníctvo. Žalovaní 1) a 2) vyhotovovaním „pro forma“ nájomných zmlúv prispeli k vytvoreniu neprehľadného stavu, kedy žalobca mal podstatne sťaženú možnosť identifikovať subjekt, ktorý by mal byť zodpovedný za neoprávnený odber plynu.

30. Odvolatelia v odvolaní namietali nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v tom že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a na základe toho napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedli, že predmetná nehnuteľnosť, kde sa nachádza odberné miesto plynu je na parcele č. U. ktorá nie je vo vlastníctve žalovaných, nehnuteľnosť v roku 2011 nadobudla Katolícka charita Rožňava, nie sú pasívne legitimovaní, pretože neboli vlastníckymi nehnuteľnosti, v ktorej dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu v rozhodnom období, nepoberali žiadne benefity, ktoré by mali získať dodávkou plynu, predmetné objekty užívali iné subjekty. Odvolatelia zároveň k odvolaniu predložili LV. č. XX. Konceptiak. ú. I., na ktorom je evidovaná par. č. XXXX/X, na ktorej je evidovaná stavba č. XXX - Zdravotná budova. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že skutočnosť, že žalovaní sú vlastníckymi nehnuteľnosťami, v ktorých dochádzalo k odberu zemného plynu bez platne uzatvorenej zmluvy o jeho dodávke, nebola v konaní na súde prvej inštancie sporná. Predmetné nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX, vedenom pre k. ú. I., pričom z druhu stavby uvedeného na LV vyplýva, že ide o budovy zdravotníckeho a sociálneho zariadenia (napr. stavby so súpisným číslom XXX, XXX, XXX - XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX).

31. Konceptia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému. Neúplnosť apelácie znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku, alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie je obmedzené. Strany sporu mali v doterajšom priebehu konania niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok v súlade s § 366 CSP. Vzhľadom na obsah odvolania žalovaných je možné vyvodiť, že právo na uvedenie prípadných novôt bolo podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Bolo teda úlohou odvolateľa v odvolaní dokázať, že nové prostriedky procesnej obrany, ktoré uvádzajú „až teraz“, nemohli v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Ak tento predpoklad nie je úspešne splnený, na novoty nemôže odvolací súd prihliadnuť. Na diskvalifikáciu novoty postačí aj opomenutie jej skoršieho uvedenia zavinením z nebanlivosti zo strany účastníka.

32. Odvolací súd udáva, že tvrdenie žalovaných, že nie sú vlastníckymi nehnuteľnosťami pre ktorú sa cez odberné miesto dodával plyn a odber bol posúdený ako neoprávnený odber, posudzoval v súlade s § 366 CSP a zistil, že ide o prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolatelia netvrdili a ani z ich tvrdení nevyplýva, že by bez svojej viny nemohli uplatniť tento prostriedok procesnej obrany v konaní pred súdom prvej inštancie. Súdom prvej inštancie správne zistil skutkový stav. V súlade s § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalobca už v návrhu uviedol tvrdenie, že žalovaní sú bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti v I. na B. ulici č. XXX (v priestoroch nemocnice). Ako listinný dôkaz k návrhu došlému súdu dňa 23. 02. 2015 bol pripojený - zápis zo dňa 03. 12. 2012 a 26. 06. 2013, kde ako odberné miesto je uvedené B. XXX a žalovaní nenamietali vlastníctvo predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaní v odvolaní tvrdia, že vlastníckymi nehnuteľnosťami neboli už v čase podania žaloby, avšak z vyjadrení žalovaných pred súdom prvej inštancie je zrejmé, že aj na poslednom pojednávaní pred vyhlásením rozsudku dňa 27. 03. 2017 toto skutkové tvrdenie žalobcu nepoprela, keď bolo zo strany žalovaných uvedené, že žalovaní ako vlastníci sa dobromyseľne domnievali, že v objekte sa plyn odoberá v súlade s právom ..., rovnako v podaní došlom súdu dňa 29. 04. 2015 (č. I. 24) je uvádzané žalovaným 1), že neobstojí tvrdenie v žalobe, že je potrebné robiť zodpovednými a za odberateľa povinného uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete škodu spôsobenú neoprávneným odberom vlastníckymi nehnuteľnosťami (odporcov), v

ktorej nehnuteľnosti k neoprávnenému odberu zemného plynu došlo. Aj na č.l. 85 spisu na pojednávaní dňa 14. 09. 2015 právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že vlastníci uvedenej nehnuteľnosti o celej situácii nevedeli. Pokiaľ odvolatelia uvádzajú, že v priebehu celého konania prihlíada súd na námietku pasívnej legitímácie, odvolací súd udáva, že na túto prihlíada vtedy ak po právnom posúdení zisteného skutkového stavu dospeje k záveru o nedostatku pasívnej legitímácie, v tomto konaní na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie takýto záver nemohol vyvodiť, keďže zo zistených skutkových okolností nevyplýval.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd udáva, že na odvoláciu argumentáciu - tvrdenie, že žalovaní neboli vlastníckymi nehnuteľnosťami nemohol odvolací súd prihliadnuť. Odvolatelia nedokázali, že nové prostriedky procesnej obrany, ktoré uvádzajú až v odvolacom konaní, nemohli v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny.

34. Pokiaľ odvolatelia namietali bod 6., 7., 20. odôvodnenia, súd prvej inštancie v nich uvádzal obsah predložených listinných dôkaz, odvolatelia v odvolaní neuvádzajú na základe čoho vyvodzujú vecnú nesprávnosť rozhodnutia v súvislosti s obsahom bodov 6., 7., a 20. odôvodnenia, preto odvolací súd tieto skutočnosti, keďže je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania nemohol preskúmať.

35. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a tento aj správne právne posúdil v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci. Vysporiadal sa so všetkými prostriedkami procesnej obrany uvedenými zo strany žalovaných.

36. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania po preskúmaní odvolania rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, keď dôvody uvedené v odvolaní nemali za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil aj v závislom výroku o náhrade trov konania, keď nebolo zo strany odvolateľov namietané použitie ustanovenia § 255 ods. 2 CSP.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a preto mu vzniklo proti žalovaným právo na náhradu trov odvolacieho konania.

37. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).